

ГУРТУЙМОСЯ НЕСКОРЕНИМ ДУХОМ ТАРАСА

Перша декада березня в Україні минула під знаком шевченківських днів, адже сліпа доля так розпорядилася, що Великий Кобзар народився 9 числа першого весняного місяця 1814 року, а залишив цей чарівний світ через 47 років – 10 березня 1861 року. Цьогорічна 193-тя річниця з дня народження національного пророка, як і кожна із шести наступних річниць, – свого роду пролог до відзначення його 200-ліття. Немає жодних сумнівів у тому, що цей ювілей стане своєрідним звітом Української держави і всіх суцхих в ній перед пам'яттю геніального поета, муза якого зарядила цілющою духовною енергетикою десятки мільйонів людей, яка кличе їх до правди, до вершин національної мудрості.

Минулої неділі шевченківське свято розпочалося хресним ходом від Свято-Покровського храму до пам'ятника Тарасові у державному технікумі ветеринарної медицини.

Керівники району і селища поклали до пам'ятника Тарасові Шевченку вінки, а благочинний церков УПЦ Київського патріархату отець Василь Ліщук відправив молебень, а згодом виголосив зворушливу промову. У своєму виступі він наголосив, що шевченківське слово, його правда, як ніколи, перегукуються із сьогоденням, бо слово це кликало людей стати свідомою громадою, яка б навела лад у власній хаті. На жаль, чвари, сварки, ошуканство, зрада наче перекочували у дні нинішні із гірких уроків минувшини і тому, як ніколи, Шевченкове слово, його героїчний дух будить тих, кому «не однаково, чи Україну злії люди присплять лукаві і в огні її окрадену збудять».

Церковний хор та громада виконали невмирущу пісню «Реве та стогне Дніпр широкий».

А в актовому залі державного технікуму ветеринарної медицини відбувся культурологічний захід «Тарасова свіча», у якому взяли участь аматорський народний хор народної пісні районного центру дозвілля, дитячий хор «Надія» Свято-Покровської церкви під керуванням Ольги Варварук, які виконували пісні на слова Кобзаря і про Кобзаря. Наче зі сторінок шевченківського вірша зійшов на сцену берегівчанин Володя Юцак і натхненно прочитав «Мені тринадцятий минало».

Учасників урочистості вітав заступник голови райдержадміністрації Василь Лащук, зазначивши, що «Кобзар» Шевченка став для нас книгою любові і національною біблією.

На урочистості підведено підсумки районного конкурсу читців «Кобзарева струна не вмирає». Грамотою відділу культури і туризму райдержадміністрації за I місце нагороджено Пугачівський культурно-дозвіллевий комплекс та декламатора Вікторію Марченко. За II місце відзначено учасницю аматорського гуртка художнього читання Війницького будинку культури Ларису Громик та Ірину Шедлюк із Бокійми, за III місце – Марію Янову з Новоселівки, Ольгу Каленюк з Перемилівки, Софію Іванейко з Малих Дорогостаїв. Оголошено подяки за участь у конкурсі Олені Кислицькій та її доньці Марії з Уїздців, Тетяні Ремез із Підгайців, Наталії Бережній із Пітушків. Одержавши грамоти з рук заступника голови райдержадміністрації Світлани Гасяк, декламатори продемонстрували вміння художнього читання перед учасниками творчого дійства. Долучилася до них зі своїм творчим доробком переможець огляду художньої самодіяльності освітян Наталія Завадська.

Мудрість думки, висота духу Великого Кобзаря, його потужний інтелект, гострий розум полонять наших сучасників, закликають до волі. Шевченко жив для України і нині служить її народу. Віряться, що збагачений поезією невтокороного духу, він не буде «дивитись, плакати і мовчати», коли життя стане «поганше на Україні»...

Віталій ТАРАСЮК.